

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

Ad Virginem Matrem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

gratia certum ac securum. Amara mors tu
 farciat & perficiat exigua opera mea, ut ea
 ra ab omni culpa simul & pcena omnino ab
 latus hinc exeam.

Feria sexta, vel, ad Vesperas.

Memento Domine IESV, ut lancea
 ta tuum fixerit latus. II. Ut inde pur
 reus manarit sanguis. III. Simul et
 aqua vitalis emerferit. IV. Quanto labore
 dolore me redemeris. V. Quam præclare
 lariter me in libertatem restitueris ac vim
 câris.

ORATIO.

Piffime IESV, profundum tui lateris
 nus protegat ac muniat me contra om
 hostes meos. Vitalis vnda inde man
 abluat ac emũdet me à peccatis omnibus. Pu
 pureus sanguis tuus omnigenis me virtutibus
 & gratia exornet. Labores & dolores tui
 causa suscepti, te mihi deuinciant, reddant
 propitium. Atque hoc ipsum, quod me cam
 cellenter & hilariter libertati restituisi, p
 enni me tibi vnione coniungat.

Ad Virginem Matrem.

I. **O**Vnica & singularis post Deum conf
 tio peccatorum omnium, præclarissima
 Regina, semper virgo MARIA, me
 neris obsecro, ut olim sub cruce steteris, v
 emortuum filium tuum: utq; ad illum cor
 te pendentem exanimem sæpe miserandum
 modum

Ioan. 19.

modum suspexeris. II. Quanta pietate, quàm materno affectu eius à cruce absoluti brachia exceperis. III. Qua fide & charitate sanguinolento vultui tuo ea appresseris. IV. Vt recentes eius plagas & vulnera, vultum què emortuum exosculata fueris. V. Quam crebra illic mortifera in tuo pectore vulnera acceperis. VI. Quam frequentes altosque ac lamentabiles emiseris gemitus. VII. Quam innumeras easque valdè acerbis fuderis lachrymas. VIII. Quam lamentabiles protuleris sermones. IX. Quàm triftis ac lugubris fuerit vultus tuus alioqui serenissimus. X. Vt denique cordis tui immensos dolores nec mortales simul omnes consolari potuissent.

ORATIO.

Horum omnium admonita clementissima Domina, perpetua quæso sis custos & fida moderatrix totius vitæ meæ: Maternos oculos ad me benignè conuerte. Conserua me fideliter à quibuslibet hostibus meis sub umbra alarum dilectissimi filij tui. Seduia illa tua exosculatio vulnerum eius, ipsum mihi reconciliet. Mortifera cordis tui vulnera veram mihi cordis contritionem impetrent. Profunda suspiria tua iuge in me Dei desiderium excitent. Verba tua longè tristissima ac voces lamentabiles omnem à me sermonem ociosum excludant ac aboleant. Mœstissimi gestus tui nullos in me gestus moresve dissolutos hærere patiantur. Cor tuum desolatissimum, faciat me caducum amorem omnem prorsus nihili pendere.

Ss 5

Sab.